U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Pavla Vrchy, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Šumperku**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 7 C 475/2009, ve věci žaloby na vydání věcí: žalobkyně **FIXnet s. r. o.**, IČ 26357739, se sídlem v Sušici, Pražská 1194, zastoupené JUDr. Slavomírem Vlachem, advokátem se sídlem v Sušici, Nádražní 166, a žalované **Na Modré s. r. o.**, se sídlem v Oskavě, Bedřichov čp. 110,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 7 C 475/2009, o vydání věcí, **je** soud.

II. Usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 13. 8. 2009, čj. 7 C 475/2009 - 15, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 4. 5. 2010 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Šumperku, ve věci žaloby na vydání věcí.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela se žalovanou dne 5. 10. 2007 smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb, jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací FIXnet s. r. o. (dále též „Všeobecné podmínky“). Jelikož žalovaná dopisem ze dne 23. 9. 2008 požádala o ukončení smlouvy, byla smlouva ukončena po uplynutí tříměsíční výpovědní lhůty (čl. 5. 2 Všeobecných podmínek), tedy k 31. 12. 2008. Žalovaná byla podle čl. 5. 8 Všeobecných podmínek povinna vrátit do tří dnů od ukončení smlouvy nepoškozené zařízení převzaté od žalobkyně (Motorola Canopy 5700 SM a zdroj). Jelikož žalovaná zařízení převzaté od žalobkyně v den uzavření smlouvy v dané lhůtě nevrátila, vyzvala ji žalobkyně dopisem ze dne 13. 5. 2009 k vrácení předmětného zařízení. Žalovaná ani na

tuto výzvu nereagovala, proto žalobkyně soudu navrhla, aby uložil žalované povinnost předat jí do tří dnů od právní moci rozsudku předmětné zařízení a nahradit náklady soudního řízení.

Okresní soud v Šumperku usnesením ze dne 13. 8. 2009, čj. 7 C 475/2009 - 15, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále též jen „zákon o elektronických komunikacích"), zakládá pravomoc k projednání a rozhodnutí nároku žalobkyně jinému orgánu než soudu, jímž je Český telekomunikační úřad. Výrok o zastavení řízení a postoupení věci odůvodnil odkazem na § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.").

Český telekomunikační úřad následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že jeho pravomoc je dána pouze v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o povinnosti vrátit pronajaté zařízení, přestože k pronájmu došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, přitom takovým ujednáním není. V tomto případě se jedná o spor vyplývající ze soukromoprávního vztahu z nájemní smlouvy uzavřené podle občanského zákoníku a k rozhodnutí je příslušný soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně vydání převzatého zařízení se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo průmyslu a obchodu a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad.

Podle § 129 odst. 1 věta prvá zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) zákona o elektronických komunikacích se rozumí veřejnou telefonní sítí síť elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Předmětem řízení v posuzované věci je vydání věcí (zařízení), jež byly žalované předány při uzavření smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb žalobkyní. Zvláštní senát se na tomto místě nejprve zabýval skutečnou povahou smluvního vztahu, na jehož základě bylo předmětné zařízení přenecháno žalované, neboť vycházel ze zásady, že není určující, jak je právní úkon formálně označen, nýbrž jeho skutečný obsah. Žalobkyně v žalobě uvedla, že předmětné zařízení bylo žalované předáno do nájmu, což potvrzuje rovněž čl. 5.8 Všeobecných podmínek. Podle § 659 a násl. zákona č. 40/1946 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále též „obč. zák."), smlouvou o výpůjčce vznikne výpůjčiteli právo individuálně určenou věc po dohodnutou dobu bezplatně užívat. Oproti tomu u nájemní smlouvy přenechává pronajímatel nájemci dočasně za úplatu věc, aby ji dočasně užíval nebo z ní bral i užitky (§ 663 a násl. obč. zák.). U obou uvedených smluvních typů přenechává povinný subjekt osobě oprávněné individuálně určenou věc, ovšem právě úplatnost v případě nájemní smlouvy odlišuje tento smluvní typ od výpůjčky. V posuzovaném případě lze ze smlouvy, předávacího protokolu a Všeobecných podmínek dovodit, že zařízení bylo žalované přenecháno k užívání bezplatně. Žalovaná se zavázala platit žalobkyni za poskytování služby elektronických komunikací podle platného ceníku žalobkyně, ovšem z dokladů založených v soudním spise se nepodává, že by jí bylo předmětné zařízení přenecháno za úplatu, resp. že by se žalobkyní uzavřela nájemní smlouvu na pronájem předmětného zařízení. S ohledem na skutečný obsah posuzovaného právního úkonu tak zvláštní senát uzavřel, že předmětné zařízení bylo žalované poskytnuto na základě smlouvy o výpůjčce.

Žalobkyně nyní žalobou na vydání movitých věcí požaduje vrácení zapůjčeného zařízení poté, co byla smlouva o poskytování telekomunikačních služeb ukončena. Výpůjčka věci je soukromoprávním vztahem, proto příslušným k rozhodování o vydání věcí přenechaných na základě smlouvy o výpůjčce je soud. Obdobnou otázkou se již zvláštní senát zabýval v usnesení ze dne 13. 10. 2005, čj. Konf 99/2004 - 5 (publikováno pod č. 1478/2008 Sb. NSS), podle kterého *„spor o nároky plynoucí z porušení povinnosti vypůjčitele vrátit zařízení sloužící k přijímání signálu digitálního satelitního vysílání, které mu osoba vykonávající komunikační činnost coby půjčitel předala v návaznosti na uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, nebo na jeho základě, o němž by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 tohoto zákona), nýbrž sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu. Rozhodnout o takovém sporu proto přísluší soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.)."*

Zvláštní senát nezpochybňuje, že bez zapůjčeného zařízení by nebylo možné služby na základě zákona o elektronických komunikacích provozovat; to ovšem z výpůjčky přijímacího zařízení nečiní službu elektronických komunikací. Přestože k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, rozhodování o vydání vypůjčeného zařízení zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu, a proto tato věc patří do příslušnosti soudů. Zvláštní senát tedy rozhodl, že věc, týkající se vydání zapůjčeného zařízení, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.). Jako *obiter dictum* zvláštní senát dodává, že pokud by v následném řízení před Okresním soudem v Šumperku bylo žalobkyní doloženo, že předmětné zařízení bylo žalované přenecháno do užívání za úplatu, tedy na základě smlouvy nájemní podle § 663 a násl. obč. zák., neměla by tato skutečnost vliv na změnu příslušnosti soudů k rozhodování o podané žalobě, neboť rovněž rozhodování o nárocích vyplývajících ze smlouvy o nájmu poskytnutého zařízení nesvěřuje zákon o elektronických komunikacích Českému telekomunikačnímu úřadu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 13. 8. 2009, čj. 7 C 475/2009 – 15, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Šumperku pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. června 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu